

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promovenda, id equidem probamus libenter. (Az átalakot katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ czim alatt létesített új lapot mi örömmel helyeseljük.) XII. Leó pápa Zichy Nándor grófnak, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak:
Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 5 kr.

Felolvasó szerkesztő és lapulajdonos:
Németh Ödön.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség: Szent-István-utca 3.
Kiadóhivatal: Szammer Imre könyvnyomdája.

Mi lesz az ősszel?

Az ősze beálltával újra megmozdul a városi közélet. A jégverés sokkal nagyobb csapás volt reánk, semhogy annak következményeit könnyen ki tudnánk heverni s éppen ezért nem minden aggodalom nélkül nézünk a városház felé, a honnan olyan sok hangzatos ige szállott a tavasszal vigasz gyanánt felénk.

A városházán minden rendben van! ki kételkedik ebben? Havranek polgármester vezetése csak rendet teremthet, csak áldásos lehet. A polgárság méltó hátlával viseltetik az ő személye iránt s hiszszük, hogy a múlt év elmaradt jubiláris ünnepeit ez évben majd pótolják, s a polgármester hivataloskodásának 26-ik évfordulóján Fiáth Pál báró főispán föltüzi a polgármester mellére a Lipót-rend nagykeresztjét.

És ennek így is kell lenni. Az érdem nem is maradhat jutalom nélkül s a főispán tartozik ezzel az elégtétellel a város meglhurczult első tisztviselőjének. Mert embert még jogtalanabban nem bántottak soha, mint Havranek József polgármestert.

Mert ha van rendetlenség mely a város polgárságának kellemetlenséget okoz; ha történtek a város anyagi károsodásait előidéző visszaélések; ha elmaradunk fejlődésben a többi városoktól; ha pótdónok egyre nő anélkül, hogy az elköltött millióknak látszata volna; — ugyan ki a

hibás érte? — A polgármester? Miért a polgármester, mikor ő csak végrehajtó közege a közgyűlés akaratának?

Hanem hát itten az az elv: szidni a polgármestert a háta megett. és alázatosan hátravágódni előtte. Örömmel, éljenzéssel fogadják indítványait a közgyűlés termében, — és kárhoztatják őt a közgyűlés termén kívül. Azt mondják átka a városnak, s tőle lesnek minden ideát. Dühöngenek, hogy ravasz furfanggal felültek őket, — és a legközelebbi alkalommal is jámborul esnek a kelepzebe. Szó esik arról is, hogy önző magánérdekeit szolgálja, s a kik így nyilatkoznak, magok is anyagi érdekek szerint támogatják vagy támadják a polgármestert.

Igaz, a polgármester vaskézrel kormányozza — nem a közigazgatást, de a közgyűlést. Panaszkodnak is sokat zsarnokoskodása miatt. De éppen úgy, a mint megérett a szolgálásra minden nemzet, mely enged maga fölött zsarnoki önkényvel uralkodni; éppen úgy szüksége van az erélyes fő vezetésére annak a közgyűlésnek s annak a városnak, a mely az ilyen vezetést türi.

Kevés a férfi közöttünk és a bizottsági tagok között. Legtöbben a saktábla figuráihoz hasonlatosak, úgy mozdulnak, a hogyan mozdítják őket. A különbség csak az, hogy a mi közgyűlésünk saktábláján így mozgatott alakok élnek és sok közülről érzi is játékszer mivoltát. Innen van, hogy

a polgármesternek titokban nincs barátja. Nyíltan nincs ellensége.

Jellemző, hogy örökösen harcra készülnek, mindig akad egy-egy fellobbant városatyja, a ki fenyegetőzik szörnyen: Majd így, majd úgy! — Ilyen heroikus kitöréseknél mindig sok az elvtárs, a ki biztatja szörnyen a harcias barátot. Igérik szörnyen, hogy támogatják. Ha aztán le nem hül a közgyűlésig a harcias ember: ha elég bátorsága van egy tized részét szemébe mondani a polgármesternek. a mit a háta megett elmondani ígért, akkor a tisztelt elvtársak lapulnak meg s hagyják magára a felszólalót.

Sok érdeket lekötvé tartani; sok ellentétes érdeket egymással szembeállítani: ez a polgármester egyik főfogása. „Divide et impera“ — mondotta XI. Lajos francia király. És Havranek mikor a sok ellentétes érdeket egymásra uszítja, fényesen követi a francia király jelmondatát, s uralkodik.

Mert ő uralkodik, ez az egy bizonyos. Nem a közgyűlés, nem is a főispán, hanem Havranek kezében van a város sorsa. A közgyűlés és a főispán csak statisztálnak neki.

Hogy pedig mi ezt most mind elmondottuk, onnan van, mert újabban ismét sok panaszt lehet hallani a polgármester ellen. Emlegetnek egy egész sorozatot a be nem váltott ígéretekéből, a melyekkel annak idején zajos éljenekeket szerzett ma-

Manczi néni.

— A „Fejérmegyei Napló“ tárcsája. —

Írta: Kincs István

Ha a gyerek lelke elszáll föl a magas menyekbe, főnn szárnyas angyal válik belőle; Manczi néni lelke azonban nem szállott el gyerekek korában (különben nem lehetett volna hatvan esztendő vénasszony) — s tán mégis angyal vállott belőle. Angyal itt a földön, Ilonka és Jenő őrangyala.

Ki volt Ilonka és Jenő, azt nehéz volna röviden megmondani, elég az hozzá, hogy fiatalok voltak, kik szemükkel, szívükkel egymásra feledkeztek. És azt csak Manczi néni tudta. A fiatalok bátoratlanok voltak: dehogy mertek volna szólni egymásnak. Egy egy sóhajtás szakadt föl mindössze a lelkük fenekéből, kezük reszketett, mikor összeért, hanem mindabból csak Manczi néni tudott olvasni, abból csak ő értette ki a fiataloknak egymáshoz való végtelen szerelmét. Mert hát a fiatalok egészen más malomban örültek ilyenkor, azt kérdezték egymástól:

— Az Istenért! valami baj érte talán?

— Fázik, ugyebár? Persze a szeptember igen a szeptember... egyre hűvösebb lesz.

Manczi néniit majdnem a méreg megette, mikor azokat a naiv dolgokat kénytelen volt végig hallgatni. Bezzeg különb legény volt ő a gáton annak idején. Neki ötször vallottak szor-

relmet, hanem mindannyiszor már az udvarlók nézéséből, vagy ajkuk mozdulatából tudja, mi lézen a következés s aztán ha a dolog kicsit nehezebben ment valahol, vagy pedig okos szavak híján éppen meg akart fenekelni, akkor ő lóditott egyet a dolgon, rendszeresen lehunyt a szemét s fejét székenylen az udvarló vállára hajtotta s őt esetben négyzer rendszeren panasz lett a vége az eddig a vallomásoknál annyit jelent már, hogy punctum: porzót rá.

Ugy persze könnyen ment minden, hanem a mai fiataloságnál... Hiába, nem lehet az másképp, gyerekesednek az emberek, gyerekek pedig dajka, valóságos őrangyal kell, ki igazgassa, vezesse, minden bajtól megvédi.

S így történt, hogy Manczi néni fölcsapott Ilonka és Jenő őrangyalának.

Első gondja odairányult, hogy lépteiket irányította, még pedig rendszeren úgy, hogy nap nap után találkozzanak. Mikor pedig találkoztak, akkor pillanatig sem tágitott volna melőlük, hanem próbálta szavaikat, gondolataikat is irányítani, hogy végesvégül azok is egy szóban találkozzanak, ebben a szóban:

— Szeretlek.

Csak hogy a mily könnyen ment az első, vagyis a fiatalok összehozása, olyan keservesen haladt a második rész, értem a vallomást. A néni hiába ment át az időről, érett gyümölcsről, vasuti szerencsétlenségről a szerelemre, itt nyomban árokba zökkent a társalgás s onnan aztán hat ökörrrel se lehetett volna kivontatni már többé. S ha Manczi néni minden jóakara-

tával valamit elért, akkor azt érte el mindössze, hogy a fiatalok gyanus szemmel kezdték nézegetni az ő jó őrangyalukat, mint a ki hivatalosan akar beletalokodni szívük rejtett titkaiba, hogy azután adandó alkalommal ellenük kovácsolhasson fegyvert azokból. A vén asszonyok a vásáros zsidónak is szerencsétlenséget hoznak, ha szembe jönnek vele, hogy édesíthetné meg tehát egy vén asszony jelenléte a szerelmi vallomást, vagy pláne a csókot, melynél a tanu annyira fölösleges, mint a sok kacarkaringós zsinór a német ember bundáján.

Szóval Manczi néni véges végül fájó szívvel volt kénytelen tapasztalni, hogy bizony az ő őrangyali szereplése semmihogyan nem akar gyümölcsöt teremni. Hanem azért nem adta föl reményét végkép, még többet csüngött. Lógott a szerelmesek nyakán. Valami azt sugta neki, hogy előbb-utóbb mégis csak barázdába zökkenti őket.

Hanem annak a sok csüngés lógásnak az lett az eredménye, hogy a szerelmesek épen befagyott minden szó, egymásra meredtek. akárcsak elakarták volna egymást nyelni és hallgattak hozzá mint a kaputélfa. S mikor Manczi néni mindenáron végét akarta vetni annak a kölesönös hallgatásnak, akkor azt nyerte vele, hogy megszólaltak ugyan, de a megszólalásukban nem volt csöpp köszönet, mert őt szidták, őt — az őrangyalukat, szégyény Manczi néni.

Szegény öreg el tudott volna keseredni, hogy megtudta hányat ütött az őra.

Mai lapunk 8 oldal.

gának a közgyűlésen. Akadnak olyanok is, a kik fenyegetődnek ismét: Majd így, majd úgy!

Mi pedig közönnyel nézzük ezt a kavardást s meg vagyunk győződve, hogy városatyáink a legközelebbi közgyűlésen ismét zajosan meg fogják tapsolni a polgármestert. Mert Havranek mindent tud indokolni, de olyan ember nincs a közgyűlésen, a ki az indoklását szét tudná szedni. Az egész fegyverkezés tehát nem ejt bennünket tévedésbe.

Szűreti idő közeledik: Talán a jégvert szőlőből is felszál egy pár sziporkázó röppentyű az ég felé nagyobb mulattatására a közönségnek, de ettől már a gyermek se fél. Csak gyönyörködünk a szokatlan látványban, csak mulatunk rajta s csak nevetünk!

Oda át.

A pártok, úgy ahogy, szervezkedtek végre. Apponyi pártja erélyes akcióra készül. Ez komoly erő és sulya van. Apponyi könnyen, kellő megfontolás nélkül nem mondta ki ezt az elhatározást. Mert hogy tud áldozni a közérdekért, hogy az olcsó babérokat, sőt pártjának könnyű népszerűsítését is félre tudja tenni nemes, de idealisztikus gondolkozásra mutató jelleme folytán, az a millenáris év és a tavaly decemberi eljárásából kitűnt. És kitűnt magatartásának nagy erkölcsi sulya is, mert első jó indulata békét hozott a kormánynak, második lefegyverezte az obstrukciót.

A függetlenségi párt haragosan, de sablonosan cselekszik. Bizalmatlansági indítványt tesz. Hát mire való az a határ kormányparti képviselő, ha még ilyen indítványt sem tudna agyon ütni? Meg aztán Eötvös Károly adta be ezt az indítványt, aki gyakori szorult helyzetében kormányparti lapokban szokott nyilatkozni és védekezni. Ugyan ki venné őt, vagy

Véletlen jött a dolog nyitjára, éppen mikor a lugas felé tartott egyszer.

A szerelmesek hogyan, hogysem, egyszer Manczi néni tudtán kívül adtak légyottot egymásnak. Mikor találkoztak, első zavarukban hallgattak s arra még nagyobb zavarba jöttek, mire végeségül Jenő elfohászta magát:

— Juj az a Manczi néni!

— Bizony az a Manczi néni — hagyta rá Ilonka.

— Örökké a nyakunkon van.

— Perczre sem tágit mellőlünk.

— El se tudom mondani . . . izé . . .

— Izé . . . mit nem tud elmondani, Jenő?

— Kérdi Ilonka ártatlanul.

— Hogy . . . hogy — akadozott Jenő, behunyta a szemét s úgy nyögte ki — hogy hogy szerettek. Az a Manczi néni . . .

Tovább nem tudta folytatni, mert Ilonka az ölébe perdült, szakasztott úgy, mint Manczi néni csinálta annak idején, vagy negyven évvel ezelőtt.

Az öreg pedig egészen ki volt kelve a formájából. Lába a földbe gyökeresedett a lugason kívül, mikor arra a keserves meggyöződésére kellett virradnia, hogy a fiatalok haragusznak rája . . . ő rá . . . az ő egyetlen jóakarójukra. Fölfordult a világ. Alig volt annyi ereje, hogy elvonolja magát a lugas alá, számon kérendő a fiatalok hálátlanságát.

Mikor belépett, egymás karjaiban találta az ő pártfogóit. Meg nem álhatta, hogy ne köhögjön egyet, arra a köhögésre pedig úgy szétperdültek a szerelmesek mint a jégcsap darabjai, mely a háztetőről esik alá.

Ilonka Manczi néni nyakába borult s elkezdte ölelgetni, csókolni s folyton azt hajtogatta:

indítványát komolyan. Ha egyebekben is így fog harcolni a közjogi ellenéék, úgy alig lesz egyéb a csatából, mint a tavalyi obstrukció és a tavalyi kudarc.

A néppárt még nem vallott szint. Vár, míg tisztábban láthatja a helyzetet.

A gyűléseken aztán meglátszik a pártok szervezkedése. A kormánypart tüntet Bánffy mellett, pedig egy szállal sincs több haja, vagy kevesebb bajusza, mint régen, egyéb haladás vagy visszaesés pedig az ő egyéniségében már nem igen várható. De hát éljenzi a pártja, mert az ellenzék erre bosszankodik. Az ellenzék viszont tudni akarja, hogy mit végzett Bánffy és mikor szólni kezd, belé kiabál a beszédbe, úgy hogy semmit sem lehet hallani belőle. Persze, mert ez meg a kormánypartot bosszantja. Ez elég kedélyes állapot így a vakációzás után.

Mig aztán nálunk így folynak a dolgok, odaát Ausztriában szintén szervezkednek. Ott nem éljenznek, sem nem abczugolnak, hanem dolgoznak, preparálják a népet, a pártok talaját, mely ha hiányzik, nevétséges az egész párt.

Népgyűlésekről hallunk minden felől.

Gessmann képviselő kijelentette, hogy ha a kormány, legyen annak neve Thun, vagy más, ravasz kiegyezést kötne Magyarországgal, akkor a keresztény szocialista párt a leg-erősebb oppozíciótól sem fog vissza rettenni.

Lichtenstein herceg még keményebb hurokat pengett. Szerinte a nyelvrendeletek visszavonása előtt Ausztriában semmiféle parlament nem fog dolgozhatni és semmiféle osztrák-magyar kiegyezés nem fog létrejönni.

Így dolgoznak ott a pártok. Mikor aztán a parlamentbe összegyűlnek minden képviselő valóban a választók ezreit képviseli, kik figyelik őt, de támogatják is akcióit. Ott komolyan lehet venni a pártszervezkedéseket aztán s a kormány nem ugrathatja a parlamentet tetszése szerint.

A pártok tusájának csak egy eredménye

— Manczi néni, édes kedves Manczi néni. Bizonyosan azzal akarta megkérlelni, hogy meg ne szídjá s meg ne mondja senkinek, mit az imént látott. Még Jenő is megragadta kezét, szorongatta, a hogy egy zavart embertől telik s ő is csak azt hajtogatta egyre:

— Manczi néni . . . édes kedves Manczi néni.

Manczi néni pedig nem tudta, mit gondoljon felőlük, egyszer szídták s a másik perczen meg csaknem fölfalják csupa szeretetből. Manó látott még ilyen embereket: Kiszabadította magát s szemrehányó szóval fordult feléjük.

— Hát engem ölelgettek, a helyett hogy egymást ölelnék?

A fiatalok tévova tekintettel meredtek hol a nénire, hol egymásra.

— No lesz vagy nem lesz? — kommandirozott a néni igazi szerepébe zökkenve, — hadd látom no, hogyan szeretik egymást. Egy . . . kettő . . .

Mire a három következett volna, arra a szerelmesek tényleg egymás karjaiba borultak. Ajakuk túlradó boldogsággal önkénytelen azt rebegte:

— A Manczi néni, oh a Manczi néni!

A Manczi néni pedig nem szolt semmit. Két szeme könybe látott s jóformán arra gondolt, hej! be boldog is az emberfia, még fiatal.

A régi kézadás.

Írta: Bársony István.

Becsületlenek lenni nem éppen könnyű, de nem is mindig nehéz. Ezt tudja mindenki. A körülmények sokat tesznek. A jó mód, az

lehet, hogy valamelyik párt győz, a többi lemarad. Ez hasznos lehet a pártnak, de nekünk semmi közünk hozzá.

Nem pártok érdekeiről van itt szó, hanem a nemzet legvívóbb érdekeiről. Nem azt kell most kimutatni, hogy melyik párt erősebb, hanem, hogy a magyar nemzet, melyet a parlament képvisel, van-e olyan erős a maga érdekei kivívásánál, mint az osztrák konglomerátum. Nem a szellemeskedések, hanem a tettek ideje járja mostan.

Nem lehet minden vágy, vagy utópia megvalósítását követelni a kormánytól, hiszen közismeret mostani nehéz helyzete, de nem lehet csupán csak rájuk bízni az ország jövőjét, mert szintén ismert a kiváló férfiak hiánya a kormányban. Most kell igazi komoly ellenőrző, de egyszersmint tanácsoló és segítő csapatát tömöríteni a parlamentnek.

Mert az tökéletesen indifferens dolog, hogy bukik-e a kormány, vagy párt, az a lényeg csupán, hogy nagy nemzeti érdekeink csorbát ne szenvedjenek.

Jó néha átnézni a szomszédba is, nem csak botrányt lehet ott látni.

Hid a Margitszigetre.

Gyönyörű, milliókat érő tuszkulánus az, a melyet a királyi folyam, a Duna átölel a főváros alatt: a Margitsziget. Kegyeletes hagyományok is fűződnek hozzá. Ott áll még romjaiban az a kolostor, melyben az Árpád-ivadéknak, Béla királynak leánya: Margit tölté életét. Az egyház szentnek avatta ezt a király-leányt s ma is meghatottággal járunk ott, a hol az ő léptei nyomát hirdetik az élő virágok, a tavasi ibolyák és most, ez idő tájt az ősi rózsák.

Hogy ma talán Európának legszebb kertje ez a sziget, az mostani tulajdonosának, a legmagyarabb királyi sarjadéknak, József főherczegnek az érdeme. Árvizek pusztították ennek a szép magyar paradicsomnak talaját. Viharok tépték ki fát, de a magyar főherczeg áldozatot nem ismervé, mindenkor helyre állította azt, hogy legyen egy édes hely, a hol megpihen a

anyagi rend, a jövő biztossága megkönnyíti, hogy ne lépje túl az ember azt a határvonalat, a mely vagyoni dolgokban a tisztességet körülövezi. Am sok egyéb dolog van még ezeken, kívül, ami ha mindjárt nem volna, azzal, nem sikasztással, hanem anyagi kártétellel függ is össze: érinti az igazi becsületet.

De már a világ olyan, hogy a becsületesség fogalmát első sorban ahhoz köti, hogy „tisztakezű”-e valaki. A kötelességmulasztás csak hanyagság; más feleségének a megkívánása csak léhaság; annak még kezét adnak az emberek, aki csak ilyen fogyatkozásban szenved. De a ki lop, az rögtön becstelenné válik, a kire a kutya se néz többé. Az idegen pénzek kezelése tehát olyan feladat, amelyet gyöngye lelkű, szegény ember ne nagyon vállaljon magára, ha csak elkerülheti. Mert a becstelenség örvénye tátong feléje folyvást.

Hisz annyi a példa a megtántorodásra. Nehéz megélni; kevés a fizetés; sok az alkalom arra, hogy hozzányuljon a megszorult ember a máséhoz. És egy szerencsétlen napon kész a bukás. A helyrehozhatatlan veszedelem.

Ez mostanában csakugyan így van. És éppen ezért senki se neheztelhet reánk azért a jó tanácsunkért, amit a szegény embereknek adtunk az imént, hogy ha nem muszáj re kezeljenek idegen pénzt. Nem mintha a szegény ember rosszabb volna, mint aki nem szegény. Dehogy. Csak gyöngébb.

Az ördög könnyebben hozzáférhet a csábitással. Csábitás pedig van. El, uralkodik, hatalmaskodik. Ezt nem lehet tagadni. Az igények megnöttek s ezzel megnőtt a megelégedés nehézsége is. Ez a nehézség, ez a küzdelem,

fővárosi ember zaklatott lelke s a honnét a természet költségeinek varázsát még nem őrözte el a mindennapi élet zibongó, vásári lármája.

Eddig — csakugyan — a társaság csak egy osztályának volt nyitva a Margit-sziget. A hajón való ide- és oda-utazás egy-egy családnak nagy költséget okozott. Ezen akart segíteni József főherceg s az egész főváros községeinek kiránduló helyévé őhajította azt előállítani, midőn elhatározta, hogy a Margit-hid közepéből egy kiágazó hiddal összeköti a fővárost a legszebb kertjével. Ez az elhatározás ma ténnyé vált. József főherceg megkötötte a szerződést a hid építésére vonatkozólag a pénzügyminiszterrel. O maga 200.000 forintot áldoz erre a célra. A szerződés ma az országgyűlés előtt fekszik, hogy azt törvényhozásilag is szentesítsék. Hogy ez így fog történni, abban nincs kétség.

A törvényjavaslat, a mit e tekintetben a pénzügyminiszter a képviselőkhöz elé terjesztett, a következő:

Törvényjavaslat

a székesfővárosi Margithidnak a Margitszigettel való összeköttetéséről.

1. §.

Felhatalmaztatik a miniszterium, hogy a székesfővárosi Margithid középső pilléréből kiágazólag a Margitszigetre összekötő hidat építhessen.

2. §.

Az építési költségeknek József főherceg ur ö cs. és kir. felsége, mint a Margitsziget tulajdonosa által felajánlott hozzájárulási összegben felül fenmaradó és 200.000 frtot 400.000 koronát meg nem haladható része az 1893. XVI. t.-cz. 1. §-ának a) — d) pontjaiban felsorolt összegekből alkotott alaplóból fedezendő és pedig a lánchid elsőbbségi kölcsön törlesztésére fordított összegek megtérítése előtti sorrendben.

3. §.

A jelen törvény végrehajtásával a miniszterium bizatik meg.

Budapest, 1898. évi szeptember hó.

Lukács László s. k.,
m. kir. pénzügyminiszter.

A törvényjavaslat a hid építési költségeinek fedezésére a nyereségykölcsönösökből és hidvámbevételi fölöslegekből alkotott hídépítési alapot jelöli ki. A szerződés szerint az államkincstár a hidat úgy fogja építeni, hogy az úgy

annyi csábitás a gonoszra, ahány formában jelentkezik.

Az új, vagy tán a legújabb kor jellemző bűne ez. Olyanféle, amilyen régente nem igen volt. Akadt rá példa szórványosan, de nem járványszerűleg, mint mai napság. A régi embereknek hasonlíthatatlanul kisebbek voltak az igényei. Egyszerű lakás, egyszerű ruházat olcsó szórakozás kellett nekik. Amellett jól élhetett mindenki, mert nem volt drágaság. Enni-inni való volt tisztességesen. Most? A legnyomorúságosabb hivatalnok is olyan butort mer vásárolni, két kir. szobára valót, hogy az ára több mint az ő egész esztendei fizetése. S ha még kis lakást butoroz be, hagyján; de akinek kétezer forint fizetése van egy esztendőre, az megmeri tenni, hogy hatszáz-hétszáz forintos, sőt még drágább lakásba költözik bele. Tehát egész jövedelmének egy harmadrészét, vagy annál többet; e lakásra költi. Hogy éljen meg tisztességgel a maradékból, ha nem koplal?

Régen másképp volt, mondom. S a mai szomorú időkön eltűnőve eszembe jut a Vig Gyuri bácsi esete, aki árvgáym volt a dunántuli megyék egyikében. Alnével szerepeltetem az öreget, az természetes. De illik rá a „Vig“ név, mert az bizonyos, hogy szomorú soha sem volt.

*

Vig Gyuri bácsi hát az árvák apja vala. Meglehető nagy helyen pedig, ahol akadt dolga, volt miben apáskodnia; annyi pénzzel manipulálhatott, hogy a maga vagyónkaja annak egy tizedét sem érte volna meg.

De azért soha senki sem kételkedett benne Hisz' a megtestesült becsületesség volt Gyuri bácsi.

a gyalog, vagy a kocsiközlekedésre alkalmas legyen. Az új hid fenntartását, helyreállítását, világítását tisztogatását és egyéb költségeinek fedezését az államkincstár mindenkorra magára vállalja. A szerződésben az államkincstár kijelenti, hogy a Margithidon szedett vámdíjon kívül a Margitszigetre építendő összekötő hidon sem a gyalog-, sem a kocsiközlekedés után külön vámdíjakat szedni nem fog. József főherceg kötelezi magát, hogy a Margithidon vezetendő összekötő hid építési költségeihez 200.000 frttal hozzájárul, mely összeget három részben fogja fizetni: az első részletet a hid építése iránt beterjesztett törvényjavaslatnak törvényerőre emelkedése napjától számítandó nyolcz napon belül, a második részletet az építkezési munkák megkezdésétől számítandó nyolcz napon belül. A főherceg a hozzájárulási összeg lefizetése által az összekötő hidra sem tulajdonjogot nem szerez, sem pedig a hid fenntartása, világítása és tisztogatása tekintetében beavatkozási jogot nem nyer. A főherceg kötelezőleg elvállalja, hogy az összekötő hidhoz a Margitsziget-hez való hozzájárulás céljából szükséges munkálatokat, illetőleg a feljártó töltést, valamint a partvédelmi munkálatokat a kereskedelmi miniszterium részéről végérvényesen megállapítandó hídépítési tervekkel összhangban álló módon az államkincstárnak miinden igénybevétel nélkül, saját költségén végezteti és örök időre saját költségén fenntartja.

UJDONSÁGOK.

Egyházmegyei hírek. Poék Gyula távozásával a városi polg. leányiskolánál és a belvárosi el. fiu- és leányiskolánál megüresedett hitoktatói állásra Dornis István budafoki segédlelkész neveztetett ki; Andriszék János pomázi segédlelkész pedig ugyanezen minőségben Budafokra helyeztetett át.

A jégkárbizottság ma d. e. 8 órakerétekezetet tartott, mely alkalommal az ösi vetőmagkölesön kiutalványozása kezdetét vette. Az utalványok kiállításá holnap és holnapután folytatattatik, a vetőmag pedig hétfőtől kezdve a vasuti állomásnál két bizottsági tag ellenőrzése mellett fog kiosztatni.

Esztendők teltek, hogy számon nem kértek tőle semmit sem. (Ez is a régi erkölcsök-höz tartozott.) Mindaddig, amig úgy nem fordult a dolog, hogy a felsőbbiséget magát is számoltatták a még felsőbbek; rendet akartak látni, statisztikát tudni, még pedig pontosat.

Ekkor rákerült a sor Vig Gyuri bácsira. Jön hozzá egy szép őszi reggel két biztos ur s elkezdí fakgatni, hogy ki fia, mi fia, kinek a vagyonát hogy kezeli, melyik pénz hol van elhelyezve.

Gyuri bácsi nyugodtan pipálva mondja el amit tud. Szép lassan összeszámolgatja fejből, hogy mennyi pénzeeske van rábizva az emberiségére, mennyi abból ezé, mennyi azé.

A hivatalos urak csak hallgatják s egymásra néznek.

De hát kérjük alásan, talán tetszenék megmutatni az erre vonatkozó jegyzeteket, iratokot, számot adni az okmányokról. Aztán felmutatni a kötelevényeket, amiket az adósoktól vett, amikor az árvák pénzeit kamatra adta nekik.

Gyuri bácsi ránt egyet a vállán. Ami irás az én kezemhez jutott, az ott van mind sorjában abban a nagy almáriomban ni. De már én csak nem adattam irást a mi emberünkkel. Becsületes az mind, meghozza az utolsó garasig a tartozását, az érdelessel együtt.

Ez bizony furcsa volt. Szokatlan volt. Kezdték a hivatalos urak öszébb gobolkozni. Itt úgy lászik kutya van a kertben, jó lesz részen lenni.

Már minekünk pedig mulhatatlanul tudnunk kell, hogy melyik pénz kinél van, erősítették nagy komolyan s erőll meg is akaránk bizonyosodni a legpontosabban.

— Hadihajók lövőgyakorlata. A dunai hadihajóraj e hó 15-étől 18-ig bezárólag Ercsi mellett az Eötvös-émléktől fölfelé és folyamrészen éles tölténynyi lövőgyakorlatokat fog tartani. A hatóságok részéről a szükséges óvintézkedések megtéttettek.

— Gyászhir. Alulírottak az összes rokonság nevében is mélyen megszorodott szízzel jelentik a felejtethetlen jó nőnek, anyának, anyós és nagyanyának Id. Almássy Ferencné szül. Király Terézia urnónek f. hó 9-én reggeli 3 óraker, életének 68-ik. boldog házasságának 48-ik évében, a halotti szentségek ájtatos felvétele után történt csendes elhunytát. A drága halott hámvai szeptember hó 11-én d. u. 4 óraker fognak a róm. kath. egyház szertartása szerint a Szentlény-utca 30. sz. házból a „Szent Háromság“-ról nevezett sírkertben levő családi sírboltba örök nyugalomra helyeztetni. Az engesztelő szent mise áldozat folyó hó 12-én reggel 1 óraker fog a megboldogult lelki üdvéért a belvárosi plebánia-templomban a Mindenhatóknak bemutatni. Szefjérvár 1898. szept. 9-én. Legyen csendes és könnyű nyugalma! Férje: id. Almássy Ferenc. (gyermekai: Almássy János, Almássy Julianna, férj. Pénez Imréné, ifj. Almássy Ferenc, Almássy Anna férj. Akkermann Józsefné. Almássy István, Almássy Katalin, férj. Fűrész Lajosné, Almássy József, Almássy András. Vejei: Pénez Imre, ifj. Akkermann József. Menyei: Pénez Mária férj. Almássy Jánosné, Vincz Mária férj. ifj. Almássy Ferencné. Unokái: Almássy János, Almássy Anna, Almássy Katalin, Almássy József, Almássy István, Pénez József, Almássy Erzsébet, Almássy Katalin, Almássy István, Almássy Borbála, Almássy Mária, Akkermann Ferenc, Akkermann Anna, Akkermann Erzsébet, Akkermann István.

— Halál a kutban. Megrendítő szerencsétlenség történt tegnap deltájában az öreg-utca 74. számú háznál. Lits József malom-utcazi földműves elvállalta az udvaron levő kut kijavítását, a ki sok mindenfélehez érthet, de az ilyesmihez egyáltalában nem s az okatlanul végzett munka egy ember halálának lett okozója. A házigazda fia a huszonöt esztendő Farkas István a négy méter mélységű kut fenekén a kövek kiszédésével volt elfoglalva.

Gyuri bácsi megint csak vállat vont. Leghalványabb gyanuja nem támadt arra, hogy ezek öt itt már is elveszett embernek tekintik. Jó lélekkel, nagy Hegmával kezdte el sorolni az újján:

„Mika Ferencnél van kétszáz forint; Esztégár Jánosnál négyszáz forint...“

A két ur beleszólt: Szép, szép, mi elhiszünk, de a rend miatt tőlük maguktól szeretnők hallani; aztán ha már eddig nem adtak irást, adjanak most, mert a hivatalos rend így kívánja.

Vig Gyurinak ez ellen sem volt kifogása. Ahány cseléje volt, mind elszalajtatta nyomban kit ehhez a gazdához, kit ahhoz, mind egyiket kettőhöz-háromhoz is. És várta szép csöndesen, hogy majd összegyűlekeznek. Közben pedig kiszámította újra fejből az egész összeget, a mi kint volt, kölesünképpen.

Számol, számol, egyszer csak megakad.

— Ej, mondja, nagyot csettintve a kezével, egynek a neve nem jut eszembe. Pedig van annál is vagy háromszáz forintunk.

A hivatalos urak összepislogtak. Ahán, kezdődik már.

Gyuri bácsi tűnődik-tűnődik s egyre simogatja a tarkóját a nagy gondolkodásban.

Egyszerre csak megszólal: Sebaj, mondja, ha interest kell neki fizetnie, bejön, bizonyosan bejön. Becsületes ember ez valamennyi.

Eszre sem vette, fel sem tűnt neki, hogyan csodálkozik a két Beamter erre a kijelentésére.

Egyszer csak rácsap a homlokára. Tudom már én, a nevé ugyan még nem, de arra már emlékszem, hogy sánta szolgálója van kieke.

midőn a kut oldalfalait képező homokos föld, melyet megfelelő támasztékokkal ellátni elmulasztottak, lecsuszott és a szerencsétlen embert a sző szoros értelmében élve eltemette. Mire a földet eltávolították Farkas Istvánt holtan húzták ki a kut fenekéről. *Lás Györgyöt*, a műkedvelő kutmestert följelentették a törvénytöréséért.

Tüz. F. hó 4-én *Kun János csákvári* lakos istállójában az alomszalma kigyulladt s csakhamar a padlásra elhelyezett szénakészlet is tüzet fogott. A gyorsan alkalmazott segítség elejét vette ugyan a nagyobb veszedelemnek, de *Kun János* kára így is tetemes. A nyomozás kiderítette, hogy a tüzet *Oross István csákvári* lakos gondatlansága okozta, ki azon időtájtban égő pipával járt az istállóban. Följelentették a moóri járásbírósnágnál.

Beírások a kereskedő tanonciskolába. A székesfejevári kereskedelmi társulat által fenntartott kereskedő tanonciskolába a beírások szeptember hó 11-ikétől fogva eszközöltetnek. A tanoncok 8 forint tandíj lefizetése mellett *Kremler Zsigmond* keresk. társulati pénztárnoknál felvételi jegyet kapnak, melynek alapján a beírás az iskolai anyakönyvekbe szeptember hó 14-én és 16-án délután 4—5-ig történik az iskola helyiségében. Kelt Székesfehérvár, 1898. szept. 10-én. *Az igazgatóság.*

Dinnyetolvajok. *Mesalényi Pál* velencei nagybirtokos, országgyűlési képviselő kastélyához tartozó kertből e hó folyamán mintegy 40 forint értékű dinnyét elloptak, a visszahagyott dinnyéket pedig késsel összeszurkálták. A csendőrségnek végre sikerült a tetteseket hat 8-14 esztendőes fiu személyében letartóztatni, kik gonosz tettüket már beismerték.

Veszélyes fenyegetés. *Kicsárek József strázsai* (Horvátország) illetőségű vasuti munkás, ki a pátkai kőbányában dolgozik, a minap este beállított *Burjánék Mária*hoz, az ott való barakk kántinosnőjéhez és holmi szeszfélekért, de hitelbe. A kántinosnő, a ki vagy éppen nem, vagy pedig nagyon is jól ismerte a szeszkedvelő férfit, vonakodott a kokszkázattal járó ajánlatot elfogadni. Kácsárek erre éktelen dühbe jött s az egész barakkot felrobbantással fenyegette. Félt volt, hogy fenyegetését be is fogja váltani, mert a kőbányában könnyen szerezhet dinamitot, azért a kántinosnő jónak látta a ve-

Az egész községben nincs ilyen szolgálója senkinek sem.

Kiszalad, bekiáltja a konyhából a feleséget. Ugyan anyjukom, kérdi szeretettel az öreg asszonytól, ki is itt az az ember, akinek a szolgálója sánta?

Az öreg nő félénken mondja az urak előtt: Patacsics Kázmérnak hívják azt édes uram.

Az az, a Patacsics, ördög bujjék bele a nevébe, hogy olyan cifra, de még a keresztneve is; annál van a háromszáz forint hiány nélkül.

A meginvitált gazdák pedig jöttek sorjában egyik a másik után s mindegyik beismerte szépen, hogy biz az úgy igaz, a hogy az árvagyám ur monda.

Adnak-e róla irást? Adnak-e kötelezvényt erről a tartozásokról? Kérdezték az inkvizitor urak.

Adunk hát, hogyne adnánk, volt a válasza minden kérdésre. Ami igaz — igaz az irással is, nemcsak anélkül.

A derék jó emberek úgy fogták fel, hogy éppen az irás által válik majd gyanusabbá a a dolog. De mindjárt bizonygottak is erősen, hogy ők nem tagadnak le egy árva garast sem, nem bizony.

Ez volt régen. Így volt bizony. Egy kiesit paradicsomi volt az igaz, de vajjon több biztosíték-e a mai napság a billogos papiros, mint akkoriban volt a kézadás?

Ma már nincsenek olyan árvagyámok, amilyen az öreg Vig Gyuri volt. De nincsenek ám olyan adósok sem, mint az övéi voltak.

Halad a világ s egyre változik is!

szedelmes embert följelenteni, kit a csendőrség nyomban be is kísért a székesfejevári kir. ügyészséghez.

Verekedés a malomban. A napokban *Turcsik Gyula bicsei* molnárlegény hevesen összeszólalkozott a vele együtt dolgozó *Khon Gyula* nevű kollégájával, ki neki mint munkavezetőnek éppenséggel nem akart engedelmessékedni. A tekintélyét feltéve őrző *Turcsikot* ez az ellenszegülés annyira fölbőszítette hogy valami keze ügyébe akadt füstélylál alaposan eldöngötte. A lázadó *Khon* most az ágyat őrzi, a hirtelenharagu munkavezetőt pedig a vaáli járásbírósnágnál fogja szelidebb erkölcsökre oktatni.

A nyomorék bosszija. Bieskén, e hó 2-án *Pató István* nevű mindkét lábára nyomorék fiu, míg anyja a háztól távol volt, fölmászott a padlásra, hogy az ott elhelyezett ruhaneműkből egyet-mást ellopjon. A nyomorék mód nélkül szerette a pálinkát s valószínűleg ez a szenvedélye bírta arra, hogy a pálinkára való a ruha eladásával előteremthesse. A házban lakó *Cehner Károlyné* azonban észrevette, midőn a fiu a lopott holmikkal el akart oszoni é, elvette tőle a batyut. *Pató* e fölött való bosszúságában elhatározta, hogy fölguyítja a házat s szándékát végre is hajtotta, de a házbeliék észrevették s még idejében eloltották a tüzet.

Öz-utcai csendélet. *Könnö Károly* a „Magyar Király” fogadó tehetősége czukrássa az éjjel betért az Öz-utcai Mandl-féle kávéházba. Addig szopogatta a gondülő boroskát, míg nem aggasztóan elneheztedt tőle. *Könnö* szokás szerint a kiszopott üvegeket a szék alá rakta s már tetemes számu ilyen törékeny jószág volt ott összehalmozva, midőn ugy hajnali 3 óra tájban a rozoga szék összerokkadt a testi súlyában szépen meggyarapodott czukrász alatt s ő az üvegek közé hullott. Az erős nyomástól részekre vált üvegek annyira összebezték a mámoros férfit, hogy az egy elhaló sóhajttással nyomban elterült. A nagy vérvesztésgött eszméletlen állapotban szállították egy barátjának ugyanazon utczában levő lakására *Mandl Ignác* kávé, egy anonyim fináncz, *Kra-vál Imre* pénzér és *Pista*, a Popoli-banda tőrekvő vicepreimása. A lakásra érve *Könnö* egy percze magához tért, midőn kínos meglepetéssel tapasztalta, hogy értékes aranyórája megfoghatatlan módon eltűnt a zsebéből. Mivel nincs kizárva, sőt valószínű, hogy a tolvajlást a derék szamaritanusok valamelyike követte el, a rendőrség is ügyben erőlyes vizsgálatot indított.

Elvetemült fiu. *Tóth Gábor kuldői* mező-ő e hó 4-én eltávozott hazulról, hogy dolga után lásson a határban. Mielőtt elment hazulról, kulcsal bezárta a ház ajtaját, de midőn estére kelve visszatért, mindent nyitva talált. A szobában 21 éves hára akadt, a ki apja távollétében felürte az ajtót és bizonyára nem becsületes szándékkal hatolt a házba. Az öreg hevesen kérdőre vonta a fiut, mire az egy székét félragadva apjára támadt s azt erősen megsebesítette. A lármaára összetutott szomszédoknak sikerült végre kiszabadítani a gonosz fiu kezeiből a több sebtől vérző öreget, a jeles magzatot pedig följelentették a vaáli járásbírósnágnál.

Verekedés a pusztán. *Vogel János* sziléziai illetőségű napszámos, ki a pátkai határban levő vasuti kőbányában dolgozik, e hó 3-án dinamit-töltényekkel robbantásokat végzett, mire a közelen dolgozó munkásokat figyelmeztetni elmulasztotta. *Dr. Arányi Gusztáv Süveges* István munkavezetővel odasielt és kérdőre vonták a vigan puffogató *Vogelt*, ez azonban vajmi kevésbe vette a jóindulatu figyelmeztetést, sőt csakánnyal támadt *Süvegesre*. A lármaára több székesfejevári kömves legény összefutott, kik az örülten hadonászó *Vogelt* lefegyverezték, azonkívül jól el is páholták. *Vogel* most jelentést tett az esetről a székesfejevári járásbírósnágnál, de valószínű, hogy ott is ő fogja húzni a rövidbebet.

Rendőri hírek. *Moharos Sándor* és *Horodáth József* bérkocsiosokat, kik a vasuti szolgálatot teljesíteni elmulasztották, a rendőrség egyenkint 4 forint pénzbírságra ítélte. — *Mayer*

Károly, Csik Antal és *Mohácsi Károly* vándor kintornások művészi körutjukban Székesfejevárt is érintették s tisztán csak az idevaló publikum langha érdeklődésének tulajdonítható, hogy a kiváló művész társaság föllötte sirlalmas helyzetbe jutott. A közönség botrányos passzivitását némiképpen megboszulandó, a három verklíművész titkos földmunkálatokba fogott, olyanformán, hogy a határban levő krumplültetvényeket alaposan széturkálták, a nemes gyümölcsöt pedig megették. Egy ilyen lukulusi lakománál valamelyik mezőcsész rajtuk ütött s a népszerű művészeket meginvitálta a rendőrséghez, a hol *Mejer* és *Mohácsi* 10—10, *Csik* pedig 15 forint pénzbírságra ítéltetett. — *Veiss Adolf*, a *Havas* és *Veiss* cég beltagja lehet kitünő üzletember, de egynély helyhatósági szabályrendeletet vagy egyáltalában nem ismer, vagy nem akarja azokat illendően respektálni. A minap különböző nagyságu portékás ládákat állított a közszemlére a boltja előtt levő járda szélén, melyek a közlekedést meg lehetesen akadályozták s ezért a rendőrség tegnap 2 fnt pénzbírságra ítélte. *Veiss* az ítélet kibírdetése után a ládákat megint nyomban kirkakarta, valószínűleg azért, mert nagyon csekélynek találta az első ízben kírót bírságot. Hja! — a ki teheti!

A Székesfejevári Naptár díszes kiállításban és érdekes tartalommal fog megjelenni. — **Hirdetéseket a Székesfejevári Naptár** részére elfogad lapunk kiadóhivatala.

Jó házból való fiuk tanulól felvétetnek, Számmer Imre könyvnyomdájában.

Egy csinos ház vegyeskereskedéssel együtt jutányos áron eladó. Értekezhetni a szerkesztőségben.

INNEN-ONNAN.

Katonásdi.

Irta: Alexandrowna.

„Ládamat tolvajtól nem féltém én,
Mert oly üres, mint soz tudos f-j-j;
Szívemben hordom kincseim — szívem
Sok szép emlék kiel a szívem tele!”

Igy énekel nemzetünk koszosz költője *Petőfi Sándor*. Versének első passzusát nem memém én feltétlenül aláírni, sőt ellenkezőleg, — megköszöném szépen, ha valaki távollétem alatt betörne a eszcsájgos ládámba és eltalálna emelni féltett kincsemet az ezüst kanalakat; azonban annál jobban értek egyet vele abban hogy jól esik az embernek a kellemesen töltött napokra visszagondolni s okos dolog az ilyen szép emléket szívünkben hiven megőrizni. Kérem azonban a nyájas olvasót, ne tessék azt hinni, hogy valami érzelendus históriára, regényes reminiscenciára hivatkozom — éppenséggel nem. Az effélék legjobban szeretnek békén nyugodni a szívek mélyén: „les reliquer du coeur ont aussi leur poussière — sur leurs restes sacrés ne portons pas la main!”

A mit most elakarok mesélni, ez egy mulatságos kis kirándulás a *Pilis-Csaba* mögött fekvő *Tinnyére*, hová férjemet egy kisebbszéri hadgyakorlat alkalmával elkísértem s a hol oly jól érezem magamat, hogy az ott eltöltött 5 napot méltán szószhatom legkellemesebb emlékeim közé.

Nem mondhattam ugyan, hogy valami biztótán kezdődött volna ez az expedició; csak úgy szakadt az eső, amint a vasuti kupében ülve farsultul robotgattam a budai oldal csinos fekvésű svárlucskáit és az impozáns alagutat. Mire *Pilis-Csabára* érkeztem, valóságos özvívz uralkodott körülöttem. Az állomáson egy ilyen özvívzhez tökéletesen méltó bár négykerékű vén bárka várakozott reám, mely azonban minden baj nélkül, félig uszva, félig zotyogve szállított *Tinnyére*.

Csendes desperatióval ültem e jeles jármű mélyében, s bánatosan gondoltam vissza hűtelenül, könnyelműen elhagyott jó otthonomra; fáztam is alaposan és hiába iparkodtam vigaszul a kies vidék bájaiban gyönyörködni. De fájdalom a leeresztett ekhó miatt nem láthattam egyebet, mint három puccsétát: kettőt jobbról-balról az utfélen s egyet magam előtt a felhuzott spriczedéren. Reggel 8 órára érkeztem meg *Tinnyén* s beállítottam özevgy Sz-né nemesi portájára, hol férjemet be vala kvártélyozva.

Háziaszonyunk igen szívesen fogadott s egy hatalmas csésze meleg kávéval új életre ébresztő elkényeszeredett és átfázott állapotomat.

Délután szerencsésen jobbra fordult az idő és kedvező maradt egész ottani időzésünk tartama alatt. Rajtuk kívül a század két tisztje, D. főhadnagy és Cs. P. gróf hadnagy, valamint négy önkéntes tartá a községet megszállva, kikkel együtt étkéztünk a valóban európai színvonalon álló vendéglő külön termében s jól elmulatgattunk a fiatal tisztek egymást erőtréfás csipkedésén. Az önkéntesek komoly grandzavál élvezték végig a Tinnyei konyhaművészet remkeit; ajkuk vajmi kevés szót hallatott, azon aranymondathoz híven, hogy valamint az asszonynak az ekléziájában, úgy az önkéntesnek a tiszt kaszinóban a neve: hallgass! A néma respektus azonban nem gátolá a tiszt urakat állal rutul visszaelni és gyerekes mulatságban lenni örömtük: egyszer krumplikával próbálkoztak egymásra lövöldözni, másszor meg szappant és vizes bögrét hoztak maguknak, iszonyu pancosot vittek véghez vele asztalon és asztal alatt, míg végre sikerült papiros tölcserén keresztül akkora buborékokat fújni, mint egy jókora emberfej.

Férfjem szabad idejét azokkal töltöttük el, hogy bebarangoltuk a falu minden zugát és környékének hegyeit, völgyeit; megtekintettük a házat, melyben Kossuth lakott a 40-es évek elején, amint az ott egy megkoszorozott emlékmű hirdeti; bejártuk a temetőt s kibétegettük a mohos sírkövek néha csudálatosan naiv felirátát; megmászuk a szomszéd dombokat s az immár sárguló fübe telepedve el-el nézegettük a távoli hegyek kimagasló ormait. E közben feltűnt nekünk, hogy a talaj, melyen jártunk és állunk, valóságos konglomerátuma a legkülönbözőbb csigahéjaknak; csak egy fehérik mindenütt a föld a minádnapi kisebb-nagyobb, széjjel ázott vagy épen maradt kagylóktól. Ez a terület tehát valamikor, sok ezer esztendeje, tengerfenék lehetett. Mily különös e gondolni, hogy a hol most erdő, mező zöldel és hervad, ember, állat békén éli a világát, hogy itt valamikor zúgó hullámok hömpölyögtek, melyek tán egész Pest vidékét és az Alföldet elárasztották s tán csak a budai és a váci hegyek legmagasabb csúcsai emelkedtek ki mint kis szigetek és előfokok a hatalmas oceánból.

Egy este a szomszéd Pilis-Csabán tartózkodó Z. tábornok, egy igen kedves öreg lengyel nemes azzal tisztel meg asztaltársaságunkat, hogy átjött hozzánk vacsorára. Persze mindent elkövettünk, hogy a magas vendég jól érezze magát körünkben. A vendéglő érdeműs gazdája nagyszerű lakomát penderített; csak egy uszunk a pezsgőben és ropogtattuk a tegnapielőtti Kugler-süteményt a helybeli cigánybanda tízes muzsikája mellett. Semmi sem zavará meg az ünnepély fényét és kedélyességét, még az sem, hogy a kiszolgáló huszár, ki máskor példás ügyességgel végz az asztal körüli teendőit, valószínűleg a generális és kísérete által szódrából kihozva, az őrnagy a nyaka közé talált szervizrozni valami hideg salátafélét.

Vacsora után táncz helyiségé alakult át a vendéglő tágas udvara. Népesség és katonaság ugyancsak tüzesen járta a csárdást s a fiatal tisztek és önkéntesek is alaposan kiforgatták a falu népeit. Egy megállapodottabb kora, gyűrűli hajjattal ékeskedő kapitány egy darabig csak küzdött az általános tánczúh ellen, míg végre neki is a lábaszárába szállt a jókedv s lerékön ragadva a vendéglős tenyeres-talpas szakkörműjét, cseh emb. r létere olyan ropogós csárdást lejtett el vele, általános derűltség közepett, mint a parancsolat. A tábornok oly jól mulatott e vidámság közben, hogy csak egy éjfél tájban jutott eszébe a hazamenetel. A Rákóczy-induló zengetes hangjai s a közönség lelkes éljenzése mellett kapaszkodott egy hosszú szekérre s robogott vissza Pilis-Csabára.

Másnap este egy helybeli földbírtokos családjához, Vászárheiyi Gyuláékhoz voltunk meghíva váiamennyiben. Bátoran elarullhatom a háziur nevét, mert ugyanis eléggé ismeretes a történelemmel és régészettel foglalkozó körökben, sőt meg is van örökítve a természettudomány lapjain, a mennyiben egy általa felfedezett, eddig ismeretlen csigafaj az ő tiszteletére "Tinnyea Vászárheiyi"-nek lett elnevezve. A mint hogy házigazdánk tüzetes tanulmányok tárgyává is tevő a már említett különféle fosszil kagylóféleket és érdekes gyűjteményt állított össze a faluja határában talált ritka példányokból.

Szívélyes készséggel mutogató meg nekünk kis muzeumának kincseit: hatalmas köböl faragott hamuvedreket, melyek még a kelta előidőkből származnak. Olaj festményeket, köztük a Wesselényiek és Rákóczyak ősapáit a 16. századból; régi pénzeket, leg-

többnyire római és magyar eredetűeket. Igen érdekesek az Árpádkorabeliek; egyikén egész világosan olvasható (ez Szt. István idejéből való) e körirat: STEPHANUS REX. A zold posztóval bevont falon pedig egész arzenálja függ a mindenféle nemzetek és korszakok fegyvereinek. A gyűjtemény disze egy ósmagyar vas buzogány, eredeti cifraszágokkal teleterölt nyéllal. Ezért egyszer egy híres svájci régész 400 forintot és ráadásul két - gyönyörű tehenet ígért mostani tulajdonosának. Eredetiek a régi magyar és hun, taréj nélküli szurony alaku sarkantyúk; sarkontú, amint tudósaink e szó eredetét megfejték.

Egy régi kard szomorú időknek lehetett tanuja, ezt bizonyítja a belevésztet gyászos emlékü évszám: 1526. Valjon hány turbános fejét röphitetett le a porba, míg kicsorbult s kihült vitéz gazdája kezéből, kivel együtt aztán elnyelőd, a honnan e fegyvert kiásták - a föld gyomra? Egy másik kard azonban szebb idők hajnalhasadását hirdeti a pengéjén viselt jelszóval, melynek údrviadalától egykor visszhangzott a százados lidérczynomás alól felszabaduló keresztény világ: "Vivat Princeps Eugenius!"

Aztán egy csomó régi, a 14. és 15. századból fennmaradt pergamen-iratot mutatott meg házigazdánk: közte egy ó szláv szövegűt, mely muzeumokban is legnagyobb ritkaságszámban meg ma napiság; továbbá egy érdekes gyűjteményt eddig ki nem adott leveleknek, melyeket Kossuth Lajos intézett Vászárheiyi ur atyjához, midőn pár évig Tinnyén tartózkodott.

Hogy értékes könyvekben nem szűkölködik e szép gyűjtemény, az magától értetődik; kár, hogy nem értünk már rá azokat alaposan megtekinteni s csak egy 17. századbeli, kéziratu imakönyvet, meg egy valamivel későbbi eredetű ódon szakácskönyvet lapozgattam. Későre járt már az óra s ideje volt, hogy bucsuzunk a háztól, hol annyi szépet láttunk, melynek lakói oly igaz magyaros vendégszeretettel fogadtak bennünket, idegen jövevényeket.

Másnap 5 órakor reggel ismét utnak indultam Pest felé, s amint jöttem épp oly suhogó esőben hagytam magam mögött Tinnyét, girbe-görbe utcáival, hanyatló nemesi kuriával, barátságos embereivel és milliányi apró fehérű csigahéjaival együtt.

I R O D A L O M.

Magyarozott Elemi Katekizmus. Fonyó Pál, Stampfel K., Pozsony, ára 5 korona. — Fonyó Pál neve sokkal ismertebb a katolikus hitoktatók előtt, sem hogy negismertetésre szorulna. Ő a katolikus hitelemzések Magyarországon önzetlen, fáradságot nem ismerő uttörő munkáa. Már több hitelemző könyvet adott ki, melyek a kezdő hitelemzőket bevezették a hitelemzés.ek oly fontos tanításába. Az előttünk fekvő könyve nem új, csak második kiadása az 1881-ben már megjelent hasonló című munkáján. Fonyó P. midőn újabb közzétette munkáját, czélul tűzte ki, hogy újabb generációnak e könyv legyen vezére a hitoktatás menetében. Ami a mű tartalmát illeti, a II-ik osztálynak elemi katekizmusát tárgyalja, magyarázza, fejtegeti a püspöki tanterv nyomán. A gyermekek felfogásához mérten gyermekies nyelvezettel fejtegeti a kité kérdéseit, megmagyarázza a fogalmakat, s hogy meggyőződjék róla, vajjon tanítványai megértették-e, a megfelelő kérdéseket is hozzáteszi, s egy szakaszból levonja a tanulást, s a szerint iparkodik gyermekeit keresztény katolikus módon nevelni. Szóval a könyv kész hitelemzői előadásokat tartalmaz a II-ik osztály számára, melylyel a szerző megmutatta, hogy mikép kell tanitanunk a katekizmust, ha eredményt akarunk várni; hogy nem elég csak bemagoltatni, hogy nem elég csak az értelmet foglalkoztatni, hanem a kedélyre is kell hatni. Melegen ajánljuk ezt a könyvet a katolikus hitoktatók figyelmébe.

K Ü L Ö N F É L E.

□ **A czárök nősüléseiről.** Brückner tanár az általa kiadott Oroszország történelmében következőket írja: IV. Ivántól Nagy Péter első házasságáig a moszkvai udvarnál egészen kínai mintára jártak el, ha arról volt szó, hogy a czár számára alkalmas feleséget találjanak. A jövendőbeli czárné csak orosz leány lehetett és nem a származást nézték, hanem

a szépséget. VI. Iván, a rettenetes, 2000 hajadont hozatott föl a birodalom legkülönbözőbb részeiből a fővárosba és egy teljes esztendő tartotta őket ott, míg végre közülök a menyasszonyát kiválasztotta. Végre is egy nowgorodi kereskedő leányára esett a választás. A dühöngő "deposztának" ez a példája jó sokáig hagyomány maradt, a mi lányos családokban nagy intrikákra, sőt büntetésekre szolgáltatott alkalmat. A czár neje, leányai és nővérel oly tökéletesen el voltak szigetelve nemcsak az egész külvilágtól, hanem közvetlen környezetüktől is, hogy pl. Alexei czár alatt 1000 udvari hivatalnok felügyeletét élvezkedhetett egy is azzal, hogy egyiküket is látta volna. Ez utóbbiak sorsa nagyon kegyetlen volt. Egyedülv krónika följegyzése szerint ezek a szerencsétlen nők külön lakosztályokba zárva, ima, böjtölés, és könnyek közt voltak kénytelenek remeteszerű életüket eltölteni. Mint megannyi önkéntelen vén kisasszonyok fonynyadtak el ezek a szegény czarevnák, mert a velük való házasságra a birodalom legelőkelőbbjeit is méltatlannak tartották, külföldi hercegekhez pedig ezeket az elzárt teremteseket röstelték nőül adni. Végzetlen és öröm nélküli való elzárkózottságukban a czár boldogtalan leányai és nővérei azzal töltötték az időt, hogy szolgáló-meséket hallgattak és bolondos törpe-nők és bohóczok tréfiában gyönyörködtek. Szellemi kiképzetésükkel nem törődtek. Így aztán nem csoda, ha egyik-másik orosz hercegnő kétségbeesésében az itala adta magát, mert mikor az orosz követek Koppenhágában kivételezen a czár leányát, Irinát a dán herceggel akarták összeházasítani, egész határozottan hangsúlyozták, hogy Irine hercegnő sohasem szokott becsipni.

□ **A főváros milleniumi szopor-pályázata.** A székestváros milleniumi pályadíjai közül tudvalevőleg a szobrászati-pályázattal egy kis baleset történt. A 2000 forintos díjat a kihirdetett feltételektől eltérően szobrászati növendéknek akarták kiadni, holott elismert tehetségű művészeknek szánták. Így esett meg azután, hogy szobrászaink tiltakoztak a váratlan fordulat ellen, s a pályázatot újból kiírták. A második határidő a napokban járt s most kilenc szobrászunk pályázott a szép díjra, többnyire kiválóan becses munkákkal. Pályázott: Holló Barnabás, Jankovich Gyula, Kallós Ede, Szárnovszky Frigyes, ifj. Mátrai Lajos, Markup Béla, Führer Richard, Nagy Kálmán és Podlicska Károly. A díjat szeptember hó folyamán adják ki.

□ **Szilárd spirítusz.** A vegyészek már régen keresnek valamely módszert, melylyel az égetésre használt borszesz veszélyes tulajdonságai megszüntethetők lennének. Eddig is értek el eredményeket, de azok mégsem nyujtanak elég biztonságot. Legújabbban Julius Norden & Co. aldenhoveni cégnek sikerült az égetési czélokra szánt borszeszt oly alakban előállítani, mely minden veszélyt kizár. A nevezett cég ugyanis a borszeszt egy eddig ismeretlen módszerrel szilárd alakban állítja elő s cilindrikus alakba sájtolvá hozza forgalomba. A szilárd borszesz mindjárt a lámpába helyezhető s használatra kész. Alapos reményünk lehet tehát, hogy ezután a borszesz vigyázatlan kezelése által előidéztet szerencsétlenségek száma a minimumra száll majd alá.

□ **Italok behűtése.** Hogy italaink hidegek legyenek, e czélra a következő eljárás ajánlják: Vastag törülközőt hideg vízbe mártunk, könnyen kicsavarjuk és azután a behűtendő üveget körülveszük. Ezután hideg vízzel töltött edénybe helyezve légvonatos helyre az ablakra tessük, melynek átellenében az ajtó nyitva áll. Már egy negyedóra múlva az ital oly hideg lesz, mintha jégen állott volna. E módszer mindenestre igen kényelmes eljárás, hogy hideg italhoz jussunk, a mi nemcsak konyhászati szempontból, de orvosi és betegápolási szempontból is rendkívül fontos.

K Ö Z G A Z D A S Á G.

Örvendetes fejlődés.

A szövethetesi eszme térhódításának kétségkívül egyik legjelentősebb alkotása a "Magyar Mezőgazdák Szövetkezete" volt, mely kezdetben a nagy- és középbirtokosokat gyűjtötte zászlója alá, hogy a gazdálkodás körében napokint jelentkező szükségleteik beszerzésére, termelvényeik értékesítésére társuljanak és minden egyes tag részese legyen a társulás folytan elérhető jövedelmek használatára. Mi tudjuk legjobban, hogy a szövetkezetek mennyi nehé-

séggel kellett megküzdnie, míg a teljes szilárd-ság alapjára jutott. Minden kereskedő, minden közvetítő valóságos irtóháborút indított a gazdák szövete ellen, nem pusztán azért, hogy a szövetezt az ő működése által ezen közvetítők egyrészt tette nélkülözhetővé, hanem főképpen azért, mert érezték, hogy ezen szövetezt megerősödése és sikeres működése a legszélesebb körben fog példát alkotni arra, hogy a gazdák egyrészt a szövetezt közreműködését minél nagyobb mértékben vegyék igénybe, másrészt, hogy szükség esetén hasonló intézményeket alkossanak.

A szövetezt azonban a kitünő üzleti vezetés alatt minden nehézséget leküzdött és összes gyermekbetegségeit hátrány nélkül kiállotta. Ez ellen az üzleti vezetés ellen több ízben hangzott panasz, sőt a magunk részéről sem tartózkodtunk véleményünk ösztínt nyilvánítni. Azt azonban senki sem tagadhatja, hogy ezen üzleti vezetésnek köszönhető első-sorban, hogy a szövetezt anyagilag megerősödött, az évi nyereségekből jelentékeny tartalékokat gyűjtött, hitele nagymértékben megerősödött és üzleti realitása úgy tagjai, valamint külső ügyfelei irányában gyarapodott. Ezeket a szemmel látható eredményeket annál szívesebben konstatáljuk, mert ezek képesítik arra a szöveteztet, hogy most még fokozottabb mértékben igyekezzen igazi hivatását betölteni és a szöveteztet eszme egész konzekvenciáját a mezőgazdaság javára érvényesíteni.

Ebben a tekintetben a szövetezt az utóbbi időben valóban elismerésre méltó igyekeztet mutat. Ujabb időben kivált két irányban nyilvánult a szöveteztet áldásos működése.

Az egyik, amelyet általános szempontból fontosabbnak tartunk, a szöveteztetnek az a törekvése, hogy áldásos működésének keretében a nagy és középbirtokosokon kívül a kisebb birtokosokat is bevonja. Tannál voltunk a szöveteztet áldozatkészségének és törekvésének, amidőn a folyó év tavaszán a gazdasági egyesültek országos szövetségével a vidéken alkíandó fogyasztási szöveteztetek ügyében tárgyaltunk a melynek eredménye az O.M.G.E.-vel létrejött azon megállapodás, hogy a vidéki fogyasztási szöveteztetek alakítására és ellátására a magyar gazdaságvétség által alapított „Hangya” központi gazdasági és értékesítési szöveteztettel karöltve vállalkozott. Kétségkívül ez a leghatározottabb lépés arra, hogy a Magyar Mezőgazdák Szöveteztete a szövetezteti társulásban rejő előnyöket a legszélesebb körben és éppen a leginkább rászoruló társadalmi rétegekben általánosítsa és ezáltal a mezőgazdaság érdekében kivírt érdemeit új habérokkal gyarapítsa.

A másik legujabb ténye a szöveteztetnek ugyan tulajdonképpen csak a szöveteztet tagjaira vonatkozik, de a szöveteztet eszme érvényesülése szempontjából nem kevésbé fontos az előbbinél. A „Magyar Mezőgazdák Szöveteztete” u. i. eddig, mint egyszerű közvetítő „becsületes alkusz” szerepelt, amely szerepét akkép töltötte be, hogy a reábizott ügyleteket lelkiismeretesen lebonyolította, a gazdák szükségleteit összeköttesei révén előnyösen kielégítette. Ezen közvetítői működéséért bizonyos jutalékokat számított, amelyből eredő jövedelmei fedezték az üzlet évi költségeit, ezekből telt ki az üzletretek alapszabályszerűleg megállapított kamatja, a maradvány pedig tartalékalap képzésére szolgált. Nem lehet tagadni, hogy a szöveteztet működése tagjai számára már ezen alakjában is számos előnyt biztosított. Az árukat jó minőségben olcsóbban szerezhették be, mint másutt, az áruk beszerzésénél bizonyos mértékű hitelt élveztek, a termények értékesítésénél pedig mindenkor megbízható szervezettel rendelkeztek. Ennek dacára azonban a szöveteztet még sem nyújtotta az összes előnyöket tagjainak, mert az egész kezelésből eredő üzleti haszonból a tagok nem részesedtek, mert az üzleti haszon tartalékalap képzésére szolgált.

Bizonyos, hogy egy oly kiterjedt üzletnél, mint a minő a szöveteztet, egy tekintélyes tartalékalapra szükség van, de a szöveteztetnek nem lehet célja, hogy a tartalékalapot mérték nélkül nevelje, hanem inkább az, hogy

a szükséges tartalékalap gyűjtésén kívül az üzleti nyereséget a tagok között a szöveteztet szolgáltatataknak igénybevétele arányában ki-ossza és ezáltal a tagoknak szükségleteik beszerzését a szöveteztet útján olcsóbbá tegye.

Ezt cseleztta a szöveteztet igazgatóságának augusztus 17-én hozott határozata, melynek értelmében a szöveteztet tagjait az elmúlt üzletévben elért áruforgalom után 3%-os visszatérítésben részesíti. Magában véve csekélynek látszik ez a visszatérítés, de ha meggondoljuk, hogy ez csak a kezdet és jövöben ez a visszatérítés esetleg még emelkedhetik is és látjuk, hogy minden 100 forint értékű beszerzett cikk után az év végén 3 forint az illető tag javára írnak, ha tekintetbe vesszük, hogy az 1897. évi üzleti áruforgalom összege 330,000 forint tett ki, ennek megfelelőleg a szöveteztet tagjainak 9900 forintot térít vissza, mindenestre elismeréssel kell a szöveteztet igazgatóságának elhatározását fogadnunk. Mert ezzel az elhatározással lépett a szöveteztet tulajdonképpeni feladata körébe és ez az elhatározás különbözteti meg tulajdonképpen a szöveteztet a közönséges bizományi üzletektől. Örömmel üdvözlöljük a „Magyar Mezőgazdák Szöveteztetét” az új uton, amely a szöveteztet eszmének új uton, amely a szöveteztet eszmének újabb diadalát és ezzel együtt újabb érvényesülését jelenti.

NYILT-TÉR.*

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tisztelettel értesíteni, hogy a Magyar Általános Köszönbánya részvény társulattól Budapesten a

tatai köszönbányák

kizárólagos képviselét Székesfejérvár és vidékére átvettem és szenét itt állandóan raktáron tartom.

A hazai széntermékek közt a **tatai szén** első helyet foglal el és a porosz szénhez hasonlóan, legkisebb salakot sem és nagyon kevés hamut képez, miért is szobafűtésre kiválóan alkalmas.

Kérem a tisztelt fogyasztó közönséget, hogy erről magának meggyőződést szerezni és megrendelésekkel fölkeresni sziveskedjék.

Iroda:

Tisztelettel

Szarka-utca 4. WEISZ JÓZSEF.

* E rovatban közlöttekért telöléséget nem vállal a szerkesztőség.

OLCSÓ PÉNZ!

TÖRLESZTÉSES JELZÁLOG KÖLCSÖN 1000 FORINTTÓL FÖLFELE

4 1/2 százalék kamat mellett kapható

földekre és székesfehérvári házakra is.

A kölcsön összeg kifizetése nem jelzalog papirokban, hanem

KÉSZPÉNZBEN TÖRTÉNIK.

Pénzintézeteknél fennálló tartozások KONVERTÁLTATNAK.

Érdekelteknek bővebb felvilágosítást nyújt

NÉMETH ÖDÖN az „Unio Catholica” főfelügyelője

Székesfejérvár, Szent-István-utca 3. szám.

!! Butorvásárlók figyelmébe !!

SIMON LAJOS

asztalos és kárpitos butorraktára,

SZÉKESFEJÉRVÁR, KOSSUTH-UTCZA 6-IK SZÁM,

(a posta átellenében.)

Ajánlja a n. é. helybeli és vidéki közönségnek saját készítményű butoraival berendezett üzletét, hol dus választékban kaphatók fényezett és matt **háló-, ebédli és szalon szoba butorok**, továbbá

diványok s ottományok

mindenféle alakban. Képek, fali és pipere tükrök, márvány és falappal. Ebédli és nádszékek, függönytartók, matracok, lószőr és tengerifüvel tömve — a legolcsóbb árban kaphatók. — Továbbá elvállal mindennemű **asztalos és kárpitos munkák javítását és átdolgozását, új butorok készítését a legujabb divat szerint.** Ugyszinte ruganyos matracok és rolleták készítését

a legutányosabb áron gyorsan és pontosan teljesít.

STEININGER SÁNDOR

DIVAT-, VÁSZON- ÉS FEHÉRNEMŰ ÜZLETE

SZÉKESFEJÉRVÁR, NÁDOR-UTCZA 19. SZÁM, TEJES-KÖZ SARKÁN.

Ajánlom dúsan felszerelt raktáromat az igen t. vevő közönség pártfogásába, minthogy nagyobb »parthie« vételeim által azon helyzetben vagyok, hogy meglepő »jutányos« árakért tudok a t. közönség szolgálatára lehetni.

SAJÁT ÉRDEKÉBEN KÉREM BEVÁSÁRLÁSAIT NÁLAM MEGTENNI.

KÉSZ NŐI- és GYERMEK-FELÖLTŐK, SZÖRME-ÁRUK

egyedüli nagy választék a legolcsóbbtól a legfinomabbig.

Valódi francia és angol női divat-kelmék az őszi idényre a legfinomabbtól a legolcsóbbig. (pl. schewiott duplaszéles **20 kr.** métere). — Szepességi fehérenemű u. m. abrosz, szalvéta, törülköző nagy választékban. Schifonok és béles árak.

Ebédlő-, szalon- és futószőnyegekből gyári-raktár, gyári ár.

Szövet- és csipkefüggönyök, vászonneműek meglepő árakért.

Francia kitűnő mosható pargetok stb. e szakmába vágó czikkek.

Steininger Sándor

divat-, vászon- és fehérenemű üzlete Székesfehérvár, Nádor-utca 19. szám, tejes-köz sarkán.

1 vég 50 rőfös * * * *

Rumburgi vászon

1 vég

8 frt 50.

30 rőfös

12 »Webe«

Általános

kitűnőnek elismert

vászon

5 frt 50.

Postai megrendelésnél kérem a t. megrendelőt, megnevezni az árjegyzékben kiírt árut, az árut

nem küldöm utánvétel mellett

és ha a küldött áru meg nem felel, saját költségemre tessék azt visszaküldeni.

Czim: STEININGER, Székesfehérvár.

1 nagy
14-es szalon boszniai

szőnyeg

10 frt 50 kr.

Az igen t. megrendelő semmit nem reszkiroz rendelésénél, mert az áru nem küldetik utánvétel mellett és semmi nehézmény nincs az áru esetleges vissza-küldésénél.

**Szolidabb
ajánlat
nem
létezik!**

* * * * 1 vég 30 rőfös

kitűnő minőségű

korona kanavász

5 frt.

1 vég

30 rőfös

Rumburgi

jóminőségű

4 széles **3.50,**

5 széles **4 frt.**

2 drb ágyterítő

1 asztalkendő

remek kivitelben

5 frt 50 kr.

A n. é. közönség föltétlen bizalmát és jóakaratu pártfogását kérve, maradok kiváló tisztelettel

STEININGER SÁNDOR.

Apró hirdetések.

E rovatban külföldi egy-egy hirdetésnek, ha lakozni nincs kitéve 4 soros terjedelemben egyszeri közlésre 30 kr. Minden további sor 4 kr. — Ha az apró hirdetés 6-szor vagy ennél többször adatik fel, megjelenésenként 20 kr-ért vétetik fel.

Értesítéseket díjtalanul ad a kiadóhivatal bírkinnek vidéki levelekre, ha 5 kros válaszbélyeg mellékeltekkel válaszol.

EGY JÓ HÁZBÓL VALÓ FIU

mint tanuló, Knazovitzky Béla férfi és női divat áru üzletében felvétetik.

CSINOSAN BUTOROZOTT SZOBA

kiadó. Czim a kiadóhivatalban.

OKLEVELES TANITÓNŐ

magán órákat elfogad. Czim a kiadóhivatalban.

Vendéglő bérbeadás!

Ösi községben (Veszprém vm.) a nagyvendéglő 1-99. január 1-től kezdődőleg 3 egymásután következő évre bérbeadandó. — Bővebb értesítést özv. SCHMIEDT ISTVÁNÉ Ösi (Veszprém vm.) ad.

Törleszt. kölcsön földbirtokokra.

Kölcsön a valódi becsérték háromnegyed részéig 100 év köti időre közpénzben. Birtokos felmondhat, pénzintézet nem mondhat fel. Üzleti kasszával törlesztés. Lebonnyoltás legkorábbi idő alatt.

— Convertálás bélyeg- és illetékmentes. — Semmi előleges költség.

Minden felvilágosítás díjtalan. Beküldendő csakis: telekkönyvi kivonat és kataszteri birtoknyomások. 40494

Ingtalan-és Jelzalog-Forgalmi-Intézet. Budapest, Váci-körút 39.

Ültesztünk az egyedül, mely az ország minden részéről, haladékos és a legteljesebb föld-értékek által ellenőrzésértelje ajánlja nem.

BUTOR ÜZLET ÁTHELYEZÉS!!

Alulírott tisztelettel értesíti a nagyérdemű helybeli és vidéki közönséget, hogy eddig (BUZAPIACZ) SIMOR-UTCZÁBAN LEVŐ

Butorraktáromat

augusztus 1-től kezdve ismét a

Sas-utczába, a („Fekete Sas“-sal szemben)

helyeztem át, hol dus választékban mindennemű asztalos, kárpitos és esztergályos butorokat, ugy-szintén tükröket, képeket, madraczokat, Thonet-féle hajlított székeket és egyéb butortárgyakat szabályos, szilárd és izlésteljes kivitelben, jótállás mellett rendkívül jutányos árakban kaphatók; nemkülönben vállalkozom e szakmába vágó bármelynemű új vagy átalakítási és javítási munkákra, helyben ugy mint vidéken, lehetősé legjutányosabb árak mellett.

A nagyérdemű helybeli és vidéki közönség becses pártfogásáért eszedve

Kiváló tisztelettel **ID. FÜSTÉR IMRE**
butorgyáros és kárpitos mester Sz.-Fejérvár.

ULLMANN ÉS WEISZ

Székesfejérvár, Nádor-utca 4., zirczi templommal szemben.

A t. vevőközönség becses figyelmébe ajánlja:

Mindennemű fürdőcikk: FÜRDŐ-KÖPENY, — CZIPÓ, — KALAP stb. dus választékban.

SZALLAG-, CSIPKE-, BÁRSONY- és ZSINOR-DISZEKET

Valódi francia kézimunka és kötő anyagok, felülmulhatatlan

francia szabásu mellfűzőit. Szintartó angol batiszt zsebkendő tuc. 1 frt, (alkalmi vétel.)

Nagy választék

minden izlésnek megfelelő utolsó divatu angol napernyők és antucasban.

FÉRFI ING, GALLER és NYAKKENDŐK

a legdivatosabb és legjobb kivitelben nagy választék.

Szappan, illatozer, erszenyek, szivar és szivarok táskák szolid kivitelben.

ANGOL LINOLEUM és VIASZKOS VÁSZON GYÁRI RAKTÁR.

SZABOTT ÁRAK!

Kiváló tisztelettel Ullmann és Weisz.

Ajánljuk a római katolikus egyéneknek

AZ

„UNIO CATHOLICA“

biztosítási szövetkezetet

TÜZ ÉS JÉGKÁROK ELLENI BIZTOSÍTÁSNÁL.

Olesó díjak!

Jó feltételek!

CSAK RÓMAI KATHOLIKUSOK * * * * *
* * * * * BIZTOSÍTÁSA FOGADTATIK EL.

Az „UNIO CATHOLICA“ dunántúli felügyelőségének vezetője

NÉMETH ÖDÖN főfelügyelő.

BŐVEBB FELVILÁGOSÍTÁSSAL SZOLGÁL A SZERKESZTŐSEG.

Nyomatott Szammer Imrénél, Székesfejérvártól.